

Opis profilu zawodowego „Instruktora Teatru Społecznego”

PL

Niniejszy dokument został zrealizowany w ramach projektu **RESTORE: Instruktor teatru społecznego w walce z wykluczeniem – promocja nowego profilu zawodowego**, dofinansowanego przy wsparciu Unii Europejskiej Program Erasmus+ 2014-2020. Dokument został opracowany wspólnie przez partnerów projektu pod kierownictwem irlandzkiego partnera Smashing Times International Centre for the Arts and Equality. Dokument należy traktować jako zasób otwarty i nie można go wykorzystywać do celów komercyjnych. Można go bezpłatnie pobrać z oficjalnej strony projektu: www.restore-project.com

Wszystkie informacje, treści i opinie wyrażone w niniejszym dokumencie są wyłącznym wytworem autora i Narodowa Agencja Erasmus + ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za zawarte i wykorzystane w nim informacje.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Wstęp

Poniższe konkluzje to podsumowanie odpowiedzi uzyskanych w wyniku badania dokumentów, dwóch kwestionariuszy i dyskusji przy okrągłym stole dotyczących projektu, w którym badano rolę Instruktora Teatru Społecznego jako profesjonalisty w zakresie przeciwdziałania ryzyku wykluczenia społecznego. Działania badawcze zostały przeprowadzone przez siedem organizacji partnerskich w całej Europie i obejmowały analizę dokumentów, dystrybucję dwóch kwestionariuszy oraz spotkania dyskusyjne. Siedem organizacji partnerskich to: Oltre Le Parole, Włochy; San Patrignano, Włochy; Bielskie Stowarzyszenie Artystyczne Teatr Grodzki, Polska; Smashing Times, Irlandia; Magenta, Hiszpania; Pele, Portugalia; oraz ProSoc, Słowenia.

Istnieje potrzeba zapewnienia większej rozpoznawalności i podniesienia rangi zawodowej Instruktora Teatru Społecznego (ITS). Jego rola jest wieloaspektowa i zapewnia społeczeństwu szereg korzyści pod względem praktyki artystycznej i rozwoju indywidualnego oraz rozwoju społecznego. Praca ITS jest widoczna w różnych dziedzinach i zawodach, w tym w szkołach, pracy socjalnej, w rozwiązywaniu problemów społecznych oraz w pracy z grupami wrażliwymi. Podniesienie rangi ITS mogłoby uwydatnić ważną pracę, która jest przez niego wykonywana, jednocześnie podkreślając wszechstronność jego roli i zapotrzebowanie na jego działalność w wielu różnych aspektach życia społecznego. Praca ITS zapewnia pozytywną zmianę społeczną i poprawia poczucie własnej wartości i pewności siebie, zwłaszcza wśród osób najbardziej zagrożonych wykluczeniem społecznym. Badania prowadzone w ramach projektu „Restore” (program Erasmus+) podkreślają znaczenie uczynienia z roli ITS profesjonalnie uznanego zawodu. Ważne jest tworzenie przyjaznej aury dla uznania roli i profilu ITS. Umiejętności przekrojowe niezbędne do bycia skutecznym ITS czynią z nich wartościowego potencjalnego członka personelu, a podniesienie profilu pracy poprzez zapewnienie uznanych kwalifikacji wpływa w pozytywny sposób na wartość związaną z pracą. Stwarza to korzyść ekonomiczną praktykom, jednocześnie podnosząc jakość i znaczenie pracy dla szerokiego grona społeczności. Można to również osiągnąć poprzez edukację pozaformalną i określone doświadczenie artystyczne, niezależnie od kwalifikacji akademickich.

Odpowiedzi uczestników na ankiety i inne kluczowe praktyki ewaluacyjne przeprowadzone w ramach projektu Restore pokazały indywidualne i zbiorowe korzyści płynące z pracy Instruktora Teatru Społecznego. Wyniki ankiet pokazują również, że w sektorze istnieje szereg wyzwań, nie tylko tych związanych z finansami, dochodami oraz brakiem bezpieczeństwa

pracy i roli. Na poziomie indywidualnym osoby pracujące jako Instruktorzy Teatru Społecznego regularnie komentowały korzyści, jakie ta praca przynosi im w sensie emocjonalnym i poprawiającym samopoczucie, ale także podkreślali, w jaki sposób teatr społeczny może poprawić życie i dobrostan jednostek i grup biorących w nich udział. Umiejętności przekrojowe niezbędne dla ITS, takie jak umiejętności organizacyjne, empatia, odporność i elastyczność, sprawiają, że rola ta jest cenna w wielu dziedzinach i zawodach. Jednak względny brak funduszy dostępnych dla projektów i organizacji teatru społecznego prawdopodobnie sprawił, że praca ta wydaje się mniej pożądana, a zatem podniesienie rangi ITS i ich pracy jest niezbędne do promowania jej pozytywnych korzyści. Tematy pozytywnych emocji, rozwoju osobistego, empatii, integracji, zmiany społecznej itp. zidentyfikowane podczas analizy treści potwierdziły pozytywne korzyści, jakie teatr społeczny może przynieść wszystkim.

Projekt Restore był realizowany podczas pandemii. Warto zauważyć, jak ITS pozostaje użyteczny i niezbędny najsłabszym jednostkom w społeczeństwie, nawet w trudnych czasach, takich jak ta globalna katastrofa. Jak podkreślono w wyjątkowych badaniach przeprowadzonych zimą 2021 r., profesjonalni ITS nadal działają, tam gdzie jest to możliwe i wymyślają nowe formy kontaktów, wspierając i przynosząc nadzieję najsłabszym grupom społecznym, w tym najmłodszym oraz osobom starszym i wszystkim osobom, które w świecie artystycznym odnalazły możliwość społecznej integracji, którą zniszczyły skutki pandemii i społecznego zdystansowania.

Profil zawodowy

Instruktor Teatru Społecznego animuje działania teatralne i twórcze osób w każdym wieku, o różnym pochodzeniu i warunkach życia. Jego działania powinny skupiać się przede wszystkim na procesie twórczym i grupowym, z uwzględnieniem jakości występu i dążyć do wzmocnienia pozycji, relacji międzyludzkich, świadomości osobistej, poprawy jakości życia uczestników i integracji społecznej.

1. TYTUŁ

Istnieje wiele różnych tytułów/nazw, które zostały zaproponowane w związku z rolą Instruktora Teatru Społecznego i należą do nich:

- Facylitator teatru
- Facylitator sztuki
- Facylitator
- Facylitator dramy
- Instruktor teatralny lub instruktor teatru społecznego/wspólnotowego
- Facylitator twórczości i sztuki interdyscyplinarnej
- Pedagog teatralny
- Inne określenia: animator teatralny w edukacji nieformalnej, animator społeczny, nauczyciel teatru, edukator, moderator

Rekomendowana w tym projekcie nowa nazwa to: EUROPEJSKI ZAWODOWY ANIMATOR TEATRU (European Professional Theatre Operator).

2. ROLA I ZAKRES ZADAŃ INSTRUKTORA TEATRU SPOŁECZNEGO

Pod względem wykonywanej pracy, zadań i usług instruktor teatralny to ktoś, kto wykonuje jedną lub więcej z poniższych czynności:

- Wykorzystuje proces teatralny w formie warsztatu, aby twórczo zaangażować grupę w podejmowanie kwestii, które chcą wyrazić poprzez sztukę. Instruktor ściśle współpracuje z grupami, aby zidentyfikować ich potrzeby i wspierać je w podejmowaniu wyzwań i rozwijaniu kreatywności w procesie warsztatowym. Proces jest skoncentrowany na uczestnikach, a instruktor pracuje z grupą na poziomie, jaki oni aktualnie wnoszą do wspólnej pracy.
- Wykorzystuje techniki teatralne i metody artystyczne – teatr, taniec, ruch, sztuki wizualne, muzykę, techniki audiowizualne i inne metody twórcze – do prowadzenia procesu warsztatowego, angażowania wszystkich uczestników oraz przekazywania

umiejętności teatralnych, by ułatwić poszerzanie języka teatru, czy to poprzez jednorazowe warsztaty, czy poprzez serię połączonych ze sobą zajęć.

- Projektuje, tworzy i doprowadza do zaprezentowania publiczności spektakle teatralne. Przedstawienie jest kluczowym kryterium odróżniania teatru w kontekście społecznym i wspólnotowym od edukacyjnej dramy czy arteterapii. Uczestnicy biorą udział w rozważaniach estetycznych związanych z kreatywnym pisanem scenariuszy, budowaniem rytmu, pracą z obrazem, tworzeniem scenografii, oświetlenia, gry kolorów oraz rozwiązaniami konstrukcyjnymi, z wykorzystaniem materiałów pochodzących z recyklingu i nie tylko.
- Wykorzystuje warsztaty teatralne i stworzone w ich trakcie przedstawienia oraz zachodzące podczas zajęć procesy grupowe, by wesprzeć ludzi młodych oraz dorosłych uczestników zajęć z różnych społeczności, w tym osoby narażone na wykluczenie, dyskryminowane czy doświadczające trudności w nauce.

- Promuje interdyscyplinarne praktyki artystyczne i ekspresję artystyczną w pracy z różnymi grupami, wykorzystując kreatywność i sztukę jako narzędzie rozwoju osobistego i społecznego oraz promocję równości płci i zmiany społecznej.
- Wzmacnia uczestników poprzez twórcze metody, aby wspierać kreatywność, efektywne uczenie się, empatię, pewność siebie i poczucie własnej wartości, ekspresję indywidualną i grupową, harmonię społeczną, rozwój osobisty i upodmiotowienie społeczne.

- Ułatwia członkom grupy współpracę i zachęca ich do wzięcia aktywnego udziału w ekspresji teatralnej i wykorzystania kreatywności w celu stworzenia czegoś nowego. W ten sposób umożliwia uczestnikom rozwijanie umiejętności, które już posiadają, i przyczynia się do wzmocnienia artystycznego, osobistego, społecznego, edukacyjnego i wspólnotowego rozwoju.
- Promuje współpracę i tworzy włączającą, kreatywną przestrzeń zarówno dla osobistej ekspresji, jak i dla efektywnego współdziałania wszystkich członków grupy, co prowadzi do konkretnych rezultatów artystycznych.
- Wykorzystuje procesy twórcze do promowania integracji społecznej, pozytywnej zmiany społecznej oraz promowania równego dostępu do twórczości kulturalnej i rozrywki.
- Wykorzystuje kreatywność do wspierania działań obywatelskich i politycznych.

3. KONTEKSTY I GRUPY

Tworzyć bardziej bezpieczną przestrzeń dla wolności wypowiedzi i (de)konstrukcji tego, co mówi nam społeczeństwo w kontekście naszego być i nie być oraz promować wzmocnienie swobód w zakresie gender i seksualności, równych praw i możliwości indywidualnej ekspresji.

Jeśli chodzi o konteksty, instruktor może pracować jako niezależny artysta lub być zatrudniony na podstawie umowy lub jako pracownik szeregu organizacji, w tym organizacji artystycznej, organizacji pozarządowej lub organizacji non-profit wspierającej szerokie grono uczniów, organizacji społecznej lub innej odpowiedniej organizacji.

Instruktor może pracować w różnych kontekstach społecznych, społecznościowych i kulturowych, koncentrując się na uczących się dorosłych lub młodzieży doświadczającej niekorzystnej sytuacji lub wykluczenia społecznego, wykorzystując teatr do promowania rozwoju osobistego i społecznego i/lub promowania zmiany społecznej, integracji społecznej, różnorodności, antyrasizmu, antyseksizmu, budowania pokoju, pojednania, rozwiązywania konfliktów, fizycznego i psychicznego zdrowia oraz dobrego samopoczucia, równości płci, seksualności, przeciwdziałania nękanii. Mogą też pracować w młodzieżowych domach kultury, w szkołach, w centrach kultury lub sztuki, w warsztatach terapii zajęciowej, na scenie, w teatrze, na ulicy czy w parku, w więzieniu oraz w wielu obszarach miejskich i wiejskich. Praca jest wieloaspektowa i zróżnicowana.

Instruktor teatru społecznego prowadzi teatr w różnych kontekstach społecznych i wspólnotowych, co wskazuje, że tworzy teatr, który jest bezpośrednio powiązany i zakorzeniony w społeczności lub grupie, która go utworzyła. Praca jest rozwijana w procesie współpracy między profesjonalnymi artystami i społecznościami. Jest to teatr tętniący życiem i mający znaczenie dla życia ludzi oraz teatr, który rozwija umiejętności, ale co ważniejsze pozostawia te umiejętności w danej społeczności.

Jeśli chodzi o grupy, z którymi pracuje instruktor teatru społecznego, to są one bardzo zróżnicowane i obejmują zarówno profesjonalnych artystów, jak i osoby zajmujące się sztuką jako amatorzy. Są wśród nich między innymi dzieci, młodzież, osoby dorosłe, grupy kobiece, osoby starsze, osoby niepełnosprawne fizycznie, osoby z trudnościami w uczeniu się, osoby z problemami ze zdrowiem psychicznym, osoby długotrwale bezrobotne, osoby uzależnione, grupy zagrożone wykluczeniem społecznym lub defaworyzacją społeczną, więźniowie, osoby bezdomne, użytkownicy warsztatów terapii zajęciowej, społeczności mniejszości etnicznych, w tym Romowie, uchodźcy, osoby ubiegające się o azyl, migranci, a także instruktorzy pracujący z młodzieżą lub dorosłymi doświadczającymi problemów emocjonalnych i psychologicznych. ITS może również pracować z grupami „międzysektorowymi”.

Wreszcie ITS, właśnie ze względu na swój autorytet, wiedzę fachową i specyficzne szkolenie w zakresie rozwiązywania konfliktów w sytuacjach trudnych i w zderzeniu z różnorodnością, jest postacią, którą można również wykorzystać w kontekstach innych niż te związane z integracją społeczną. Jego praca może być przydatna na przykład w celu rozwiązywania konfliktów integracji wewnętrznej na polu korporacyjnym lub motywowania i łączenia grupy pracowników w instytucjach w odniesieniu do wspólnego celu do osiągnięcia. Może być przydatny w zwracaniu uwagi na kwestie związane z pracą, takie jak „wypalenie” lub dyskryminacja ze względu na płeć.

4. SZKOLENIE, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJE

Na podstawie przeprowadzonych w projekcie badań można ogólnie uznać, że istnieje potrzeba formalnego szkolenia i kwalifikacji, a także doświadczenia zawodowego w pracy z grupami docelowymi, by wykonywać zadania ITS. Na przykład partner hiszpański uznaje potrzebę „dobrego przygotowania” w zakresie uzyskania stopnia naukowego, dyplomu lub świadectwa oraz doświadczenia w pracy z grupami docelowymi”. Jednak Polska i Włochy podkreślają potrzebę uznania również wiedzy facylitatora teatralnego, zdobytego dzięki bezpośredniemu doświadczeniu i bez kwalifikacji akademickich.

Zgodnie z klasyfikacją europejskich umiejętności, kompetencji i zawodów ESCO, następujące informacje, umiejętności i kompetencje zostały określone jako niezbędne do pracy ITS.

4.1 Wiedza

- **Kluczowe zasoby i materiały** – ITS musi posiadać pełną wiedzę na temat przedmiotu nauczanego przez teatr społeczny.
- **Świadomość społeczna i kontekst** – ITS musi być w pełni świadomy kontekstu, w jakim materiał jest prezentowany, oraz tego, jak kontekst może wpływać na sposób odbioru materiału przez grupę.
- **Wiedza o teatrze** – ITS musi mieć pełną wiedzę na temat praktyk teatralnych. Dodatkowa wiedza na temat konkretnych obszarów teatru stosowanego, takich jak niektórzy praktycy, jak Augusto Boal i Bertolt Brecht, jest również niezbędna do zrozumienia i wdrożenia różnorodnych praktyk teatru społecznego. We Włoszech „metoda mimetyczna” Orazio Costa Giovangigli jest bardzo dobrze znana i ważne jest, aby Restore Project zasugerował nowe techniki pedagogiki teatralnej.

UWAGA: Należy zauważyć, że może zaistnieć potrzeba włączenia innych pedagogicznych i teatralnych metod ekspresji i integracji społecznej. Należy wspomnieć o wszystkich metodologiach podejścia dydaktycznego i pedagogicznego, takich jak szkolenie przez lalki z Polski czy włoska metoda Danilo Dolciego.

- **Ćwiczenia i gry teatralne** – ITS musi mieć bogaty katalog ćwiczeń i gier, z których można korzystać podczas opracowywania warsztatów i dostosowywania warsztatów tak, aby najlepiej pasowały do określonego tematu lub grupy uczącej się.
- **Wiedza o grupie uczestników** – ITS może pracować z dziećmi lub dorosłymi z grup „wrażliwych”, osobami niepełnosprawnymi itp. ITS musi posiadać wiedzę o grupie, aby dostosować warsztat do potrzeb grupy, co może wymagać badań tych konkretnych potrzeb.
- **Zrozumienie coworkingu** – ITS musi zrozumieć i wdrożyć praktykę coworkingową oraz zapewnić, że praca jest zorientowana na proces.
- **Względy etyczne** – ITS powinien mieć pełne zrozumienie podstawowych kwestii etycznych, które mogą pojawić się podczas warsztatów. Praca zawsze ma na celu promowanie etyki i wartości równości, współpracy, integracji, partnerstwa, otwartości i uczestnictwa, eksperymentowania, podejmowania ryzyka, kreatywności i wyobraźni, budowania zespołu i uznania, że każdy ma twórczy potencjał. W teatrze zawodowym w kontekście społecznym i wspólnotowym zrozumienie zjawiska „proces kontra produkt końcowy” jest niezbędne.

- **Elementy Nauk Społecznych** – ITS musi mieć podstawową wiedzę na temat nauk społecznych, co przynosi korzyści w prowadzeniu warsztatów.
- **Elementy pedagogiki społecznej lub pedagogiki teatralnej** – ITS powinien rozumieć pedagogikę w odniesieniu do nauk społecznych lub teatru, aby jak najlepiej przekazać temat grupie uczestników. ITS musi rozumieć procesy uczenia się, zarówno indywidualne, jak i grupowe.
- **Historia i teoria teatru społecznego** – ITS musi posiadać wiedzę o teatrze społecznym, o tym, jak się rozwijał, jak jest używany i jakie są jego efekty.
- **Zasady i praktyka adaptacji warsztatów** – ITS musi rozumieć zasady adaptacji warsztatów, aby planować, rozwijać i prowadzić efektywne warsztaty.

Dodatkowa, opcjonalna wiedza:

- Historia sztuki
- Prawo własności intelektualnej
- Prawo pracy
- Muzyka/Taniec/Sztuki wizualne/Sztuki medialne
- Potrzeby środowiska i społeczeństwa

4.2 Umiejętności

- **Umiejętności ułatwiające** – ITS musi być w stanie przekazać treść w sposób jasny, zwięzły i zrozumiały dla grupy uczącej się. STO musi być w stanie prowadzić gry, ćwiczenia, prace wizerunkowe i improwizację, a także musi być w stanie zorganizować i wdrożyć warsztaty teatralne (jednorazowe lub seryjne) w celu rozwoju umiejętności artystycznych i/lub promowania pracy opartej na problemach.
- **Warsztaty teatralne dotyczące produkcji i prezentacji teatralnej** – tworzenie teatru w konkretnych kontekstach.
- **Umiejętności planowania i prowadzenia warsztatu** – ITS musi być w stanie opracować i zrealizować warsztat lub serię warsztatów w oparciu o przedmiot i swoją wiedzę na temat adaptacji dramatu. Musi także umieć dostosować model warsztatu do konkretnego problemu społecznego.
- **Umiejętności organizacyjne** – gdy ITS nie działa w ramach organizacji, może być konieczne zorganizowanie, reklamowanie i prezentowanie własnych warsztatów teatru społecznego. W takich przypadkach niezbędne są umiejętności marketingowe i administracyjne, aby zapewnić pomyślne prowadzenie warsztatów. Umiejętności organizacyjne obejmują również zarządzanie czasem, planowanie strategiczne, pozyskiwanie funduszy, zarządzanie finansami, ocenę i dokumentację.
- **Zarządzanie ludźmi** – ITS musi być w stanie rozwiązywać problemy, radzić sobie z konfliktami osobowości i wyważyć potrzeby jednostki w odniesieniu do potrzeb grupy.

- **Zarządzanie Grupą** – ITS musi być w stanie ułatwić efektywną, zorientowaną na proces pracę w potencjalnie dużych grupach ludzi. ITS może również potrzebować specjalistycznych umiejętności przy użyciu metodologii teatralnych z grupami o dodatkowych potrzebach w różnych kontekstach.
- **Refleksja i krytyczne myślenie** – ITS musi być w stanie analizować wydarzenia z warsztatów podczas całego procesu i po jego zakończeniu, aby zapewnić jak najlepsze doświadczenia obecnym i przyszłym grupom. Musi to również obejmować praktykę autorefleksji.
- **Umiejętności improwizacji i planowania** – ITS musi być w stanie improwizować i wymyślać sceny, aby ułatwić ćwiczenia i gry.
- **Kierownictwo teatralne** – ITS musi posiadać umiejętności kierowania członkami grupy podczas występów i prezentacji oraz mieć możliwość wybrania specjalistów branżowych, jeśli ich umiejętności nie są wystarczające.

- **Przedstawienie teatralne** – ITS musi być w stanie występować, aby podać przykład ćwiczenia lub zaangażowania się w odgrywanie ról jako narzędzie dramy.
- **Dramaturgia** – ITS musi posiadać wiedzę na temat kompozycji dramatycznej i musi rozumieć konteksty i tło wszelkich wykorzystywanych sztuk teatralnych, gier i ćwiczeń.
- **Wzmocnienie pozycji uczestników** – ITS musi przez cały czas dążyć do wzmocnienia grupy uczestników poprzez podejście zorientowane na proces warsztatu, niezależnie od treści.

- **Ocena** – ITS musi być w stanie ocenić owoce warsztatów, dokonać samooceny prowadzenia warsztatów i wdrożyć strategie poprawy wszelkich słabości wykrytych za pomocą narzędzi ewaluacyjnych. Narzędzia mogą obejmować formalne i nieformalne metody ewaluacji – formularze ewaluacji i informacji zwrotnej oraz sesje informacji zwrotnej na zakończenie warsztatów lub serii warsztatów.
- **Planowanie projektu** – ITS musi mieć możliwość skutecznego zaplanowania warsztatu lub serii warsztatów w celu uzupełnienia dowolnego projektu, którego warsztat(y) mogą być częścią.
- **Umiejętności w zakresie równości, różnorodności i praw człowieka** – ITS musi przez cały czas promować równość, różnorodność i prawa człowieka, niezależnie od treści warsztatów.
- **Praktyki partycypacyjne lub oparte na współpracy** – ITS powinien mieć doświadczenie w tych praktykach, w tym budowanie relacji, rozwiązywanie problemów, budowanie konsensusu i tworzenie integracyjnego środowiska.
- **Umiejętności dokumentowania** – ITS musi być w stanie dokładnie udokumentować warsztat lub serię warsztatów do celów związanych z ich dalszym realizowaniem i całościową oceną. Umiejętności dokumentacyjne obejmują techniki takie jak metody audiowizualne (zdjęcia, filmy, obrazy).
- **Umiejętności cyfrowe** – ITS musi posiadać umiejętności i umiejętności wymagane do prowadzenia warsztatów teatralnych w kontekście społecznym i społecznościowym online lub w formie cyfrowej.
- **Procesy artystyczne, produkty artystyczne i wizja artystyczna** – ITS musi być w stanie opracować i poprowadzić procesy artystyczne prowadzące do wymiernych efektów zgodnie z określoną wizją.

4.3 Kompetencje

Osoba z duszą artysty oraz pasją i charyzmą ułatwiającą innym odkrywanie ich talentów, wykorzystująca sztukę do inspirowania i promowania rozwoju osobistego oraz pozytywnej zmiany społecznej.

- **Komunikacja** – najważniejsze narzędzie dla ITS. Musi mieć zdolność rozumienia i wykorzystywania komunikacji werbalnej i niewerbalnej w celu jasnego przekazania tematu grupie, z którą pracuje.
- **Empatia** – ITS może pracować z dziećmi lub dorosłymi z grup „wrażliwych”, osobami niepełnosprawnymi itp. Dlatego musi być w stanie wczuć się w grupę uczącą się, aby jak najlepiej przeprowadzić warsztat dla każdego uczestnika, niezależnie od różnych potrzeb.

- **Adaptacyjność i elastyczność** – ITS musi być w stanie dostosować, zmienić lub poprawić treść warsztatu w dowolnym momencie tak, aby jak najlepiej odpowiadać potrzebom grupy uczącej się.
- **Inteligencja emocjonalna** – ITS musi mieć współczucie i zrozumienie dla uczestników zajęć podczas pracy nad delikatnymi tematami lub z określonymi grupami uczącymi się. ITS musi być otwarty i wrażliwy, aby zaspokoić potrzeby szerokiego spektrum grup, być elastycznym, mieć zdolność tworzenia pozytywnych relacji z osobami doświadczającymi niekorzystnej sytuacji, wykluczenia społecznego lub innych zidentyfikowanych potrzeb.
- **Świadomość, samoświadomość i reagowanie** – ITS musi być w stanie zrozumieć wpływ, jaki wywiera na grupę, czy to pozytywny, czy negatywny. Samoświadomość musi również obejmować umiejętności somatyczne; ITS musi być w pełni świadomy swojego ciała, mowy ciała i tego, jak najlepiej wykorzystać tę umiejętność do stworzenia pozytywnego środowiska uczenia się. ITS powinien mieć świadomość ogólnych odczuć i atmosfery w grupie i reagować na wszelkie potrzeby lub problemy, którymi należy się zająć.
- **Kreatywność** – ITS musi posiadać umiejętności twórcze niezbędne do ułatwienia pracy w teatrze społecznym, ale także do adaptacji, rozwiązywania problemów i wdrażania kreatywnych rozwiązań wszelkich problemów, które mogą się pojawić.
- **Inicjatywa** – ITS musi mieć inicjatywę, aby przejąć kontrolę nad procesem uczenia się i dostosować proces, środowisko lub treść w razie potrzeby.
- **Pasja i profesjonalizm** – ITS musi być z pasją i profesjonalizmem jako artysta i twórca teatru, który jest zaangażowany w sprawiedliwość społeczną, równość płci i prawa człowieka, wykorzystując teatr stosowany jako narzędzie promocji teatralnej, artystycznej i kulturalnej oraz pozytywnej zmiany społecznej
- **Przywództwo** – ITS musi być w stanie przewodzić grupie oraz posiadać uczciwość i współczucie, aby być skutecznym liderem. Musi być w stanie rozpoznać artystyczny potencjał każdej osoby, jednocześnie integrując grupę, aby stworzyć coś, co wyraża zbiorowość, dając innym możliwość rozwoju kompetencji artystycznych, jednocześnie przełamując bariery i uprzedzenia oraz tworząc pozytywną zmianę.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Re.Sto.Re

